

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 21 januari 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie van de Erasmus School of Law (ESL), hierna: verweerder, van 9 augustus 2018 waarbij aan appellante een negatief bsa is uitgebracht.

I. Ontstaan en loop van het geding

Namens appellante heeft mr. ...., gemachtigde, op 21 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder. Op 19 december 2018 ontving het college het verweerschrift van verweerder. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 21 januari 2019. Appellante is ter zitting verschenen, in het bijzijn van haar gemachtigde. Namens de examencommissie ESL waren ....., voorzitter examencommissie en ....., secretaris examencommissie, aanwezig.

II. Motivering

1. Appellante is per 1 september 2016 gestart met de voltijd bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Aan het einde van het studiejaar 2016-2017 heeft zij een negatief bsa gekregen. Na beroep hiertegen heeft zij een vervangend bsa-besluit d.d. 27 november 2017 ontvangen. Appellante mocht haar studie vervolgen. In het besluit werd voorts vermeld dat zij uiterlijk 31 augustus 2018 alle 60 studiepunten van het eerste jaar moest hebben behaald. Aan het einde van het studiejaar 2017-2018 had appellante 30 studiepunten aan eerstejaars vakken behaald, waarna zij opnieuw een negatief bsa kreeg. Hiertegen komt appellante in beroep. Kort samengevat voert gemachtigde aan dat de opleiding van appellante vanaf het eerste blok door de faculteit van voltijd is omgezet naar deeltijd. Appellante heeft er niet zelf gevraagd om de opleiding in deeltijd te mogen doen, aldus gemachtigde. Hij stelt dat omdat appellante in het studiejaar 2017-2018 de opleiding in deeltijd heeft gevolgd, de deeltijd bsa-norm van toepassing is. Deeltijdstudenten dienen in het eerste jaar van inschrijving 37,5 ects te behalen, welke norm appellante, met compensatie, heeft behaald. Verweerder heeft volgens gemachtigde met de bsa-norm voor de voltijd opleiding (60 ects) een verkeerde regeling toegepast. Voorts stelt appellante dat nog altijd bijzondere omstandigheden van toepassing zijn. Gemachtigde verwijst daarvoor naar het eerder door appellante ingediende beroepschrift tegen het negatief bsa in augustus 2017.
2. Verweerder betoogt dat artikel 54, eerste lid van de OER stelt dat de inschrijvingsvorm in het eerste jaar van inschrijving voor de bacheloropleiding

bepalend is voor de te hanteren bsa-norm. Appellante heeft nimmer als deeltijdstudent ingeschreven gestaan voor de opleiding Rechtsgeleerdheid aan ESL. Appellante is destijds n.a.v. een voorlopige voorziening zoals verzocht door appellante bij haar beroep tegen het negatief bsa in augustus 2017, voor het eerste blok door de studieadviseurs ingedeeld in het vrijdagmiddagonderwijs teneinde appellante ter wille te zijn aangezien zij reeds twee weken onderwijs had gemist. Destijds is met appellante de afspraak gemaakt, aldus verweerder, dat indien zij andere vakken in het voltijd onderwijs wenste te volgen, zij zich uiterlijk twee weken voor het betreffende blok zou melden bij de studieadviseur. Op 7 december 2017 gaf appellante aan de studieadviseur aan dat zij zich volledig ging focussen op het behalen van het B1. Met uitzondering van het vak Inleiding Fiscaal recht zou zij de vakken in het vrijdagmiddagonderwijs volgen. Het feit dat appellante in het eerste blok door de faculteit werd ingedeeld in het vrijdagmiddagonderwijs leidt naar de mening van verweerder nog niet tot de conclusie dat appellante een deeltijd student is en dat tevens de deeltijd bsa-norm op haar van toepassing zou moeten zijn. Tevens staat in het vervangende bsa-besluit van 27 november 2017 expliciet vermeld dat appellante 60 studiepunten dient te hebben behaald aan het einde van het studiejaar 2017-2018. Verweerder verwijst tot slot naar een email van appellante aan de studieadviseur van 3 juli 2018 waaruit naar voren komt dat appellante gedurende het studiejaar 2017-2018 ervan op de hoogte was dat in haar geval 60 studiepunten de bsa-norm was.

Met betrekking tot de persoonlijke omstandigheden wijst verweerder op een door appellante overgelegde medische verklaring van 17 november 2017 waaruit verweerder heeft opgemaakt dat appellante haar revalidatieproces met succes heeft weten af te ronden en fysiek en mentaal in staat is haar studie te vervolgen in het collegejaar 2017-2018. Nadere bewijsstukken waaruit zou blijken dat er gedurende het collegejaar 2017-2018 alsnog persoonlijke omstandigheden hebben gespeeld, die een weerslag hebben gehad op de studietoestand van appellante, ontbreken.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college heeft kunnen vaststellen dat appellante zich voor het studiejaar 2017-2018 heeft ingeschreven voor de voltijd opleiding Rechtsgeleerdheid. In het vervangend bsa-besluit dat appellante ontving in november 2017 is helder aangegeven dat het behaald hebben van alle vakken van het B1 (60 studiepunten) de bsa-norm voor het studiejaar 2017-2018 is. Uit niet weersproken uitlatingen van appellante in december 2017 bij de studieadviseur kan worden opgemaakt dat haar focus in het studiejaar 2017-2018 erop gericht was om het B1 te behalen, overeenkomstig de aan appellante gemelde norm. Ook uit een email van appellante aan de studieadviseur van 3 juli 2018 komt naar voren dat appellante zich realiseerde dat de geldende bsa-norm voor haar 60 punten was. Naar het oordeel van het college bestaat er geen grond voor het oordeel dat deze bsa-norm door het studeren door appellante gedurende het studiejaar 2017-2018 in het vrijdagmiddagonderwijs -wat daarvan verder ook zij-, als gevolg daarvan is gewijzigd. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat appellante erop mocht vertrouwen dat er een bsa-norm van toepassing zou zijn, anders dan een norm van 60 studiepunten. Wat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden betreft, is voor het college niet komen vast te staan dat persoonlijke omstandigheden

de doorslaggevende reden vormden voor het niet voldoen aan de bsa norm. Het college betreft daarbij mede de door appellante overgelegde medische verklaring van 17 november 2017. Naar het oordeel van het college zijn de door appellante behaalde studieresultaten niet direct te koppelen aan persoonlijke omstandigheden. De beslissing van verweerder om appellante een negatief bindend studieadvies te geven, is naar het oordeel van het college inzichtelijk en voldoende draagkrachtig onderbouwd. Het beroep is ongegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het college van beroep voor het hoger onderwijs in Den Haag.